

Млады българе, кои ся учѣтъ въ Московск. университетъ :

Савва Вълч. Филаретовъ отъ		Михайло Даниил. Дѣдовъ отъ	
Жеравна	3	Болградъ	2
Христофоръ Констант. Даска-		Коста Бонѣвъ отъ Търново . .	1
ловъ отъ Трявна	2	Павелъ Петровичъ Громадовъ	
Николай Григоріевичъ Поповичъ		отъ Търново (вѣнкашенъ) . .	2
отъ Свищовъ	2	Райчо Николовъ отъ Трявненск.	
Степ. Дмитр. Кокалановъ отъ		колыбы (вѣнкашенъ)	1
Калоферъ	1	Илія Христовичъ отъ Габрово	
Константинъ Геровъ отъ Ко-		(въ Московск. Дух. академія)	1
привщица	1	Василь Чолаковъ	
Есеодоръ Запряновъ отъ Хаскѣй	1	(Въ Московск. Дух. академія)	1
			58

НВ. Братски молиж г. Раковскаго да не допуска въ свое-то си прекрасно съчиненіе сербизмы и т. н., а да си пиши чисто по български, котленски; тогава негово-то произведение ще има още по голѣмъ ценж.

[1857 г.]

С. Филаретовъ

Пары-тъ ще ся събержтъ и испратжтъ, кога ся раздаде книга-та.

(Арх. отд. на Соф. Н. библиотека п. 80, № 6818).

10. С. Филаретовъ до Г. С. Раковски

Писмото на Раковски до Денкоглу било получено следъ заминаването на последния. Тонътъ на „Българска Дневница“. Слѣства Раковски да поправи езика си.

Софія, 1857, окт. 1.

Любезный съотечественниче, г^{не} Георгій Раковскій!

Радвам са, че ми са дава случай и възможность да изявѣж мое-то къмъ Васъ почитаніе и уваженіе, кое съмъ ималъ сѣкога къмъ Ваша достойна личность.

Ваше-то писмо къмъ г^{на} И. Денкоглу поехъ тука, когато той бѣше тръгналъ векъ за Виенж прѣзъ Видинъ. Азъ имахъ заповѣдъ отъ него да отварѣжмъ, колкото писма дойджтъ тука на негово име. Така сторихъ и съ Ваше-то и, като го прѣведохъ на рускій языкъ, приложихъ и отъ своя страна, въ свое писмо, сичко, що мыслихъ да е нужно за поясненіе и убѣженіе на това отгорѣ, що Вые му писвате за съдѣйствіе въ Ваше-то полезно предпріятіе. Молихъ до и казахъ му и отъ своя страна — да стори и това добро и да бжди увѣренъ, че тая помощъ негова ще хване мѣсто: съ това ще помогне не Раковскому, а на българска писменность, на българскы най высокы народны интересы, слѣдователно на весь българскій народъ. Счетовъ за своя длѣжность да му напомнѣж сичко, що знаѣж за Вашъ патріотизмъ, безкорыстіе и самоотверженіе, кои трѣба да бжджтъ примѣрны за синца ни и за сичко младо българско поколѣніе. Писмо-то това съмъ пратилъ въ Виенж кждѣ 20 септ. м. и му забѣлежихъ, че може да Ви са отго-